

LBRIS

We know
books

Arhimandrit
VASILIOS BACCOIANIS

Suntem oare
creștini
adevărați?

Traducere din limba greacă
Pr. Șerban Tica

EDITURA DE SUFLET
EKDOSEIS THAVOR

București

Cuprins

Prolog.....7

I. MOȘTENIREA DE LA ADAM

1. „Veți fi ca Dumnezeu”..... 9
2. Slava și puterea..... 13
3. Copiii egoismului..... 16
4. Izvoarele egoismului 21
5. Trufie și putere..... 24
6. Ia aminte la tine însuți..... 27

II. OBSESIA FAȚĂ DE SINE

1. Lentila fermecată 31
2. Purtare nebunească 35
3. Copii nebuni 38
4. Discuțiile noastre 41
5. Părerile noastre..... 44

III. FARISEISMUL

1. Credința noastră..... 49
2. Lupta pentru credința noastră 53
3. Motivația faptelor noastre..... 56

4. Împotriva fariseismului 59
5. Smerenia trufașă. 61
6. „Domnul celor mândri le stă
împotrivă” 65

IV. RELAȚIILE INTERPERSONALE

1. Respectul față de apropoale 71
2. Ca pe noi înșine 73
3. De la o cărămidă 76
4. Când suntem provocați 79
5. Jigniri, smerenie, egoism 83

V. ASCULTARE, NEASCULTARE

1. Ascultarea 89
2. Neascultarea 93
3. Vremuri grele 96

VI. EPILOG

1. Despre smerenie 101
2. Sfinții 104

Comenzi:
www.librariasophia.ro

Difuzare:
SUPERGRAPH
Str. Ion Minulescu nr. 36, sector 3,
031216, București
Tel.: 021-320.61.19; fax: 021-319.10.84
e-mail: contact@supergraph.ro
www.librariasophia.ro
www.sophia.ro

Vă așteptăm la
LIBRĂRIA SOPHIA
str. Bibescu Vodă nr. 19,
040151, București, sector 4
(lângă Facultatea de Teologie)
tel. 021-336.10.00; 0722.266.618
www.librariasophia.ro

LBRIS

We know
books

PARTEA ÎNTÂI

MOȘTENIREA
DE LA ADAM

1

„*Veți fi ca Dumnezeu*”*(Facerea 3, 5)*

Dumnezeu i-a creat pe Adam și Eva după chipul și spre asemănarea Lui (*Facerea 1, 26*), având posibilitatea de a-și îmbunătăți starea, de a se apropia și mai mult de Dumnezeu. Diavolul știa asta și, pentru a-i înșela, le-a spus că dacă mănâncă din fructul interzis vor fi ca Dumnezeu. Ei au crezut și au mâncat, pierzându-L și pe Dumnezeu, și pe ei înșiși.

Căzând din rai, nu au uitat că au fost creați după chipul și spre asemănarea lui Dumnezeu, că odată au fost ca niște mici dumnezei. Aceasta s-a păstrat în ADN-ul lor, ca o moștenire pentru toți urmașii lor.

Astfel, fiecare om se naște cu falsa impresie că este un dumnezeu pământesc, că este în centrul lumii, că toți ceilalți sunt inferiori și că îl pri-

vesc cu admirație¹. Precum spunea regretatul profesor Nicolaos Nissiotis: „Avem impresia falsă că sinele nostru este centrul lumii. Și toți ceilalți gravi-tează de jur-împrejurul nostru.”

„Să nu crezi că, atunci când treci printre oameni, ceilalți te privesc așa cum te vezi tu pe tine. În ochii lor, doar ei înșiși sunt importanți”, i-a răspuns un preot unui tânăr ce suferea de agorafobie.

Noi ne credem desăvârșiți și vrem să ne vadă și ceilalți la fel. De aceea și așteptăm de la ei slăvire, cinstire, fie ea și falsă.

– Ești important și măreț, i-a spus împărăteasa Amalia lui Theodoros Kolokotronis.

– Să nu o crezi! Te ia în râs!, i-a șoptit la ureche Makriyannis.

– Mi-am dat seama! Dar ce mult îmi place!, a răspuns Kolokotronis.

Uite nebunie: pe de o parte, considerăm că suntem deasupra lumii, pri-

¹ Cu această închipuire, cum îi putem vedea pe sfinți, care sunt cu adevărat la înălțime? Sigur este că nu-i vedem așa cum îi văd cei smeriți. Deci nu îi „merităm” pe cât ar trebui. „Sufletul meu e plin de frică și cutremur când mă gândesc la slava Maicii Domnului”, spunea smeritul Cuvios Siluan Athonitul (Arhim. Sofronie, *Sfântul Siluan Athonitul. Scrieri*, XI, *Despre Maica Domnului*, Essex, 1999, ed. a VIII-a, p. 492).

vindu-i pe ceilalți ca și cum ar fi „așternut picioarele noastre”, pe de altă parte, așteptăm de la ei laude și aplauze.

Această impresie, că suntem dumnezei pământești, ne face să-i judecăm pe toți ceilalți după măsura noastră. Dacă te trezești la șapte dimineața, și se pare că acela care se trezește la opt s-a trezit prea târziu, iar cel care se trezește la șase îți pare că s-a trezit prea devreme.

L-am întrebat pe un elev de clasa a treia: „Câți ani are învățătorul tău?”, și mi-a răspuns: „Este în vârstă! Are patruzeci de ani”. Era în vârstă pentru că elevul era tânăr.

„Câți ani ai?”, l-a întrebat un bătrân de nouăzeci de ani pe un consătean. „Optzeci și cinci împliniți!”, îi răspunse acela. „O, ce tânăr ești!”, i-a spus bătrânul, judecând vârsta aceluia (precum făcuse și elevul) după vârsta proprie.

Nevoința creștinului constă în a smulge din sine falsa impresie că este un dumnezeu pământesc, dobândind simțirea că este țărăna, praf și cenușă (*Iov* 42, 6, *Facerea* 18, 27), astfel încât Iisus cel smerit să ia chip înăuntrul

său. Însă cei mai mulți își cultivă acest gând – că sunt dumnezei pământești –, ajungând să creadă că sunt mari și însemnați, deși pot fi chiar mici și neînsemnați!

2

Slava și puterea

Era în Săptămâna Mare a anului 1961. Liderul opoziției, Gheorghios Papandreou, l-a întrebat pe prim-ministrul Konstantin Karamanlis: „Cum vă simțiți?” Iar acela i-a răspuns: „Ca un răstignit”. Și-a primit răspunsul ca unul care nu își dorește scăparea.

Într-adevăr, cei care au funcții, în ciuda faptului că zi și noapte se confruntă cu mii de probleme, nu-și lasă postul pentru a trăi o viață liniștită. Vor cu tot dinadinsul să călătorească pe marea învolburată. Și asta este din moștenirea lui Adam.

Dumnezeu l-a zidit pe om stăpân pe sine însuși, însă, când a păcătuit, a pierdut și acest dar. Ca urmare, în loc să se conducă pe sine, vrea să-l conducă pe celălalt, pe aproapele, indiferent dacă este sau nu capabil de asta. Acest dar deteriorat l-au moștenit toți